

En este breve texto del evangelio, San Lucas nos presenta lo que de verdad es la Iglesia, con una gran sencillez pero a la vez con una gran fuerza.

Jesús va delante, marcando el paso, proclamando la salvación a las personas concretas que va encontrando por el camino. Compartiendo su pan, su cama, sus costumbres, caminando por sus calles, escuchando sus inquietudes, sus angustias, dando respuestas, abriendo sus mentes, iluminando sus vidas, encendiendo sus esperanzas.

Los discípulos le siguen, le escuchan, aprenden, le acompañan, y seguramente los aldeanos les comentan, les piden más explicaciones, les piden consejo, y, sobretodo, les preguntan cosas de Jesús porque quieren conocerle más. Cómo no pensar también que los apóstoles remitirían a Jesús tantas cosas que les preguntarían los aldeanos, o incluso dudas propias para aprender más, conocer y seguir mejor al Señor.

También siguen a Jesús pecadores perdonados, enfermos curados, personas concretas que han encontrado en Jesús lo que buscan sus corazones, lo que desean ardientemente sus almas. Y darían su testimonio de vida personal, hablarían a la gente de cómo Jesús había transformado sus vidas y cómo Jesús es la luz de su alma, y les invitarían al seguimiento.

María, Madre de la Iglesia, renueva en nuestras almas el entusiasmo de seguir a Jesús en esta gran familia de hijos de Dios, que es la Iglesia.

У цьому короткому тексті Євангелія святий Лука з великою простотою, але водночас з великою силою представляє нам, чим насправді є Церква.

Ісус йде попереду, позначаючи сходинку, проголошуючи спасіння конкретним людям, яких зустрічає на шляху. Ділячись їхнім хлібом, своїм ложем, їхніми звичаями, ходячи їхніми вулицями, вислуховуючи їхні турботи, їхні тривоги, даючи відповіді, відкриваючи їхній розум, освітлюючи їхні життя, освітлюючи їхні надії.

Учні йдуть за ним, слухають його, навчаються, супроводжують його, і, безперечно, селяни коментують їх, просять додаткових пояснень, просять поради, і, перш за все, запитують їх про Ісуса, тому що хочуть знати Його більше. Як ми можемо не подумати, що апостоли згадували про Ісуса стільки речей, про які селяни питали їх, або навіть їхні власні сумніви, щоб дізнатися більше, пізнати та краще слідувати Господу.

Вони також йдуть за Ісусом, прощеними грішниками, зціленими хворими, конкретними людьми, які знайшли в Ісусі те, чого шукає їхнє серце, чого палко бажає їхня душа. І вони давали б своє особисте життєве свідчення, вони розповідали б людям про те, як Ісус змінив їхні життя і як Ісус є світлом їхніх душ, і вони запрошували б їх слідувати.

Маріє, Мати Церкви, віднови в наших душах ентузіазм наслідувати Ісуса в цій великій родині дітей Божих, якою є Церква.